

ler Sagen sig anderledes med Hensyn til Politimesterens Forpligtelse til at skride ind og holde Forhør og lignende.

Saa klagede det ærede Medlem til Slutning over, at han ikke havde maattet faa Adgang til Vridsløselille. Hvad i al Verden skulde det ærede Medlem dog der? Det ærede Medlem siger, at han vilde ind og se det Arbejde, der udføres. Jeg forstaaer ikke og ved ikke, hvilke Kvalifikationer det ærede Medlem har til at bedømme saadant Arbejde; jeg ser i alt Fald ikke, af hvad Grund det ærede Medlem skulde have en saadan ekseptionel Tilladelse, en ekseptionel Tilladelse siger jeg, fordi det i flere Aar har været saaledes, at ingen faar Adgang til at se Strafanstalterne uden Justitsministeriets udtrykkelige Samtykke. Tidligere var det saaledes, at det beroede paa vedkommende Inspektør at give denne Tilladelse eller ikke, men det blev misbrugt, og derfor blev det bestemt, at kun efter Justitsministeriets Tilladelse kunde en saadan Adgang finde Sted. Saa siger jeg: Hvad skulde dog det ærede Medlem der? Man maa jo huske paa, at paa en saadan Anstalt, særlig den paa Vridsløselille, hvor de fleste Fanger arbejde i Celler, hører det med til hele Straffen og til Straffens gavnlige Virkning, at der er Ro og Stilhed i Anstalten. Opsynet gør sit yderste for at bevæge sig omkring i Anstalten fuldkommen stille og saa lydløst som muligt. Og sæt nu, at det ærede Medlem spadserede ned ad Gangene der og holdt en af de Storm-, Torden-, Bulder-Taler, som vi jævnlig høre ham holde her i Folketinget! Og naar han kan holde dem her i Folketinget, hvorfor skulde han saa ikke kunne holde dem derude? Det vilde jo volde en Forstyrrelse uden Lige og sætte Anstalten ganske paa den anden Ende. Man kunde jo endog nære Frygt for, at de stakkels Fanger derude skulde tro, at den yderste Dag var kommen, og at det var en, som var kommen derud for at hente dem ned til et meget varmt Sted. Nej, det kan virkelig ikke gaa an. Det er jo meget smukt, at det ærede Medlem interesserer sig for det unge Menneske, som var dømt til 6 Aars Tugthusarbejde, men som ved kgl. Resolution har faaet Straffen forandret til 6 Aars Forbedringshusarbejde. For øvrigt vil jeg sige, at han endnu ikke var paa Vridsløselille, da det ærede Medlem vilde derind. Men naar det ærede Medlem — formodentlig for at opvække Medlidenhed med det unge Menneske — her i Salen udtalte, at han maatte anse

ham for abnorm, saa tror jeg ikke, det er rigtigt. Det er et ungt Menneske, som er dømt for tredie Gang begaaet Brandstiftelse. Første Gang var for et Par Aar siden, da han stak Ild paa sin Husbonds Gaard, fordi han var ked af at tjene der. Paa Grund af sin daværende unge Alder blev han fritagen for at sættes under Tiltale imod at blive anbragt paa en Opdragsanstalt — han blev anbragt paa Flakkebjerg. Nogen Tid efter stak han Ild paa Hestestalden dernede, fordi han var ked af at være der. Han blev saa dømt til 8 Maaneders Forbedringshusarbejde, hvilken Straf han udstod paa Vridsløselille. Da han kom ud derfra, tog Fængselshjælpen sig af ham og anbragte ham hos en Smed i Auning i Jylland. Da han havde været der en Tid, blev han ked af at være der. For at komme væk derfra gik han en Dag hen og stak Ild paa en anden Mands Gaard, hvorefter han lagde sig i en Rugmark, skønt han var paa det rene med, at Ildebranden vilde blive farlig for Beboerne, hvis han ikke vækkede dem. Og Beboerne bleve da ogsaa kun med Nød og neppe frelste, og Ejeren 84-aarige Fader blev meget stærkt forbrændt, inden han blev reddet. Jeg har meget nøje gaaet denne Sag igennem og har ikke fundet noget som helst om, at han er abnorm, undtagen for saa vidt man vistnok kan sige, at han er af en meget onskabsfuld og hensynsløs Karakter. Men jeg kan heller ikke forstaa, at det ærede Medlem kan komme her i Folketinget og sige, at dette unge Menneske er abnormt, thi jeg har i Ministeriet en Skrivelse fra det ærede Medlem om ham, hvori det ærede Medlem siger, at han er flink, lærenem og ærlig. Thi at det at være flink og lærenem kan forenes med at være abnorm, forstaaer jeg ikke rigtig.

Det ærede Medlem har jo alligevel foretaget en lille Ekspedition til Vridsløselille, og han har, efter hvad han siger, talt med en Lærer derude, som har udtalt, at det unge Menneske vilde ikke komme til at lære noget derude. Ja, jeg kan naturligvis ikke sige, hvad han vil komme til at lære. Han vil jo rimeligvis, som det ærede Medlem sagde var hans Ønske, blive beskæftiget med Kurvemagerarbejde; men hvor meget han kan lære deraf, hvor lærvillig og lærenem han vil være, vil jeg overlade til det ærede Medlem at afgøre. Sagen er jo den, at man kan ikke forlange, at de, som komme til Vridsløselille, alle sammen skulle oplæres, en i et Haandværk og en anden i et andet. Det er i